

tydelig op. Man kører nu der med en Fart af 28 Kilometer i Timen, jeg tvivler ikke om, at denne Fart maatte kunne sættes betydelig op, maaske til 35 & 40 Kilometer; det kører man i hvert Fald med andre Steder, og vi maatte vel ogsaa kunne køre med en saadan Fart her. Det vilde bevirke, at man i Stedet for at være 1½ Time eller derover om denne Tur kunde gøre den paa en god Timestid. De fleste af de fremmede, der have søgt op til Egnen ved Helsingør i Sommer, have erklæret, at de ikke vilde komme igen, da de ikke havde Raad til at spille over tre Timer om Dagen paa Jærnbane kørsel, og have meget højlydt givet deres Misfornøjelse til Kende med den Maade, hvorpaa Toggangen foregik. Hvad Forsinkelserne angaar, er det jo saaledes, at særlig de Tog, der staa i Forbindelse med Udlandet, jo næsten aldrig afgaa fra Helsingør rettidig. Der har været Forsinkelser op til en halv Times Tid. Det har maaske sit Udspring fra de svenske Tog, det skal jeg ikke kunne sige, men jeg tror nok, at det er derfra. Men kunde der ikke træffes en saadan Ordning, at man i Helsingør kunde vide, naar Toget gaar? Som Forholdene ere nu, er det næsten umuligt at vide, hvordan Togene gaa. Ganske vist er der en Køreplan, som siger, at til den og den Tid gaar Toget, men det er, som sagt, sjældent, at de Tog, der staa i Forbindelse med Udlandet, afgaa rettidig. I Morges f. Eks. vare vi 8—9 Minutter forsinkede. Det er ikke ret meget, men dog noget, og det er ikke sjældent, at Forsinkelserne gaa op til halve Timer. Ganske vist kan der undertiden indvindes noget af Forsinkelsen paa Vejen herind, men undertiden kan den ogsaa blive større, og det træffer ikke saa sjældent, at Itogene her fra Kjøbenhavn ere forsinkede herinde ligeledes en halv Snes Minutter eller deromkring. For kort Tid siden, om jeg husker ret i forrige Uge, var Toget 9,15 herfra forsinket 10 Minutter. Det standser ikke før Rungsted, og i Rungsted vare vi forsinkede 20 Minutter. Jeg tror, at disse Klager ere berettigede, og der maatte kunne gøres noget for at forbedre Tilstandene, saa at der ikke længere kunde fremkomme saa højlydte Klager som dem, der nu lyde over Kørslen paa Kystbanen. Jeg vil tillade mig at opfordre den højtærede Indenrigsminister til at tage disse Sager, jeg her har nævnt, under Overvejelse og se, om der ikke kunde gøres noget, saa at Klagerne kunde forstumme, jeg tror, at det vilde være heldigt for Jærnbaneadministra-

tionen. Der er paa § 27 under II. A. a. opført et Beløb til Udvidelse af Snekkersten Station og til Oprettelse af en Gods ekspedition der. Jeg vil blot tillade mig at opfordre Finansudvalget til at se velvillig paa denne Sag og til at gaa med til, at det der forlangte Beløb bliver bevilget, saaledes at Godsstationen ved Snekkersten kan blive oprettet snarest mulig. Ogsaa der er det som ved Espergærde, at Godsforsendelserne ere ret betydelige. Der forsendes Fisk i betydelige Mængder, der forsendes Mælk, og en stor Gaard, der ligger i Nærheden, faar ikke sjælden Vognladninger, dels af Foder, dels af Gødningsstoffer. Alle disse Varer maa de enten bringe til eller hente i Helsingør, hvad der jo er yderst uheldigt, naar man har, som jeg sagde før, en Jærnbane station liggende lige for Næsen af sig. Jeg vil derfor haabe paa, at denne Bevilling til Snekkersten maa blive given. — Til Slutning skal jeg blot tillade mig at rette en Tak til den ærede Kultusminister (Stühr), fordi der paa Finansloven er optaget en Bevilling til at paabegynde en Restaurering af St. Marie Kirke og Kloster i Helsingør, og jeg vil da ligeledes udtale et Haab om, at denne Bevilling maa blive given. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen) i, at man ikke skal forsømme det ny og udelukkende anvende sine Midler til at holde det gamle vedlige, men jeg tror dog, at denne gamle Bygning deroppe er saa interessant, at det meget vel vil kunne forsvares at anvende en endog betydelig Sum paa at faa den sat i en saadan Stand, at man dog kan være bekendt at vise den til fremmede. Jeg tillader mig derfor at haabe paa, at denne Bevilling til Klosters Restaurering maa blive given.

Høegh-Guldberg: Det forekommer mig, at der kan næres en vis Frygt for, at der ikke vil komme særdeles meget ud af denne Rigsdagssession, hvad de større Reformers angaar. Den Resolution, som blev vedtagen i Mødet i Forgaars, kunde pege i den Retning. De Bemærkninger, som ere blevne knyttede til de forskellige Love ved deres Fremkomst her i Tinget, kunde ligeledes tyde derpaa. Dette overhovedet, at de ere Gengangere, at de Aar efter Aar have været fremme, og det, at saa mange Lovforslags Spor gaa ind i denne Sal, og saa faa Love angaaende store Reformers Spor gaa ud herfra i de sidste Par Aar, kan berettigede til en vis Frygt i saa Henseende, Sporene skræmme.